05/07/2021

Επίσκοπος Κεγχρεών Αγάπιος: «Μαρτυρία η παρουσία Αγιορειτών ασκητών»

/ Ιερές Μονές

Ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, λειτουργήθηκε χθες στην Ι. Μόνη Αναστάσεως Χριστού, η οποία εόρτασε, κατά την Β' Κυριακή του Ματθαίου, και μνήμη Πάντων των εν τω Αγιωνύμω Όρει του Άθωνος εν ασκήσει και μαρτυρίω διαλαμψάντων Οσίων Πατέρων, όπου και ομίλησε στους πατέρες και τους προσκυνητές της Ι. Μονής.

Στην ομιλία του αναφέρθηκε στο ιδιόμορφο τμήμα της Ελληνικής επικράτειας υπό το Πάνσεπτον Οικουμενικόν Πατριαρχείον το προωρισμένον εις προσευχήν και μυστικήν εν Χριστώ ζωήν, σε μία από τις πύλες του Ουρανού, όπου κανείς δεν γεννήθηκε φυσικώ τω τρόπω,

αλλά που πλείστοι όσοι αναγεννήθηκαν εν Χριστώ και αξιώθηκαν, στην μεν επίγειο ζωή τους να ζήσουν μεταξύ Ουρανού και γης στη δε μετά θάνατον εντός του Ουρανού.

«Σ᾽ αυτό το Όρος των Θεομητορικών υποσχέσεων, όπως αναφέρει ο Άγ. Γρηγόριος Παλαμάς στον συγγραφέντα υπ᾽ Αυτού βίο του Αγίου Πέτρου του Αθωνίτου, με την πλέον των χιλίων ετών μοναχική ιστορία κατέφυγαν πολύ ενωρίς θεοφιλείς ψυχές με σφοδρό πόθο για την ένθεο αφιέρωση. Και᾽ κει «νηστεία, αγρυπνία, προσευχή», έλαβαν ουράνια χαρίσματα οι Άγιοι Πατέρες, των οποίων «αναθεωρούντες την έκβασιν της αναστροφής», κατά την αποστολικήν παραγγελίαν, καλούμεθα εμείς να μιμηθούμε την πίστη τους.

Η ζωή των Αγίων είναι υπόθεσις πίστεως, εμπιστοσύνης στον Θεό, και τα επί μέρους αγωνίσματα τους είναι πράξεις πίστεως. Αυτοί με αυταπάρνηση και εμπιστοσύνη αφιέρωσαν την ζωή τους στον Χριστόν. Εκένωσαν τον εαυτό τους από κάθε εγωϊστικό θέλημα και δικαίωμα και ενεκολπώθησαν το θείο και άγιο θέλημα του Θεού, τα δικαιώματα του Θεού, «Ευλογητός ει Κύριε δίδαξόν με τα δικαιώματά Σου»!
Κατέβαλαν κόπους, έχυσαν ιδρώτες και δάκρυα, υπέμειναν δοκιμασίες και πειρασμούς, ενεκρώθησαν δια τον κόσμον, αξιώθηκαν θείων και υπερφυσικών χαρισμάτων. Έγιναν μέτοχοι της αιωνίου θείας ζωής, «χάριτι Χριστού». Ανεδείχθησαν, κατά τον υμνογράφο, κρίνα και ρόδα μέσα στο μυροβόλο «περιβόλι της Παναγίας». Με το άρωμα της αρετής τους διαλύουν την δυσοσμία των ιδικών μας παθών και με την ομορφιά και το κάλλος των χρωμάτων – χαρισμάτων τους απομακρύνουν την ιδική μας ασχήμια, όταν με την μνήμη τους ενθυμούμεθα, όταν με την προσευχή τους επικαλούμεθα, όταν με τα μάτια της ψυχής και του σώματος περιδιαβαίνουμε τα θαυμαστά, τα άγια, τα υψηλά, τα σωτήρια και κεχαριτωμένα κατορθώματά τους.

Η παρουσία του Αγιορείτου ασκητού στον σύγχρονο κόσμο της αποθεώσεως της αμαρτίας, της αποστασίας και της απομακρύνσεως από τον Θεό είναι μαρτυρία. Η σιωπή του στον ταλαιπωρημένο από την πάσης φύσεως «ηχορύπανση» σύγχρονο άνθρωπο είναι κήρυγμα εκκωφαντικό και ο λόγος του, όταν χρειασθεί να διατυπωθεί η ν᾽ ακουστεί «άλατι ηρτυμένος», ομοιάζει με βυζαντινή εικόνα. Ο λόγος των Γερόντων, όπως η βυζαντινή εικόνα, είναι άπλαστος, άμεσος, ευθύς, βαθύς, λιτός, αληθινός, που θα ακουστεί όταν πρέπει, όχι ευκαίρως – ακαίρως και με θέσεις και απόψεις επί παντός επιστητού.

Άγιον Όρος, βάθος και ύψος ασύλληπτο! Μέγεθος απροσμέτρητο. Όποιος θέλει να το γνωρίζει ας μελετήσει μορφές, παλαιές και σύγχρονες: Γέροντες «αιδεσίμους και ιεροπρεπείς» με ανεπιτήδευτο και ανόθευτο τον λόγο και το ήθος. Νέους,

αρχαρίους, ραδινούς, συνεσταλμένους και «αγνεύοντας». «Περιβόλι της Παναγίας»! Άνθη, χρώματα και αρώματα σ᾽ ένα συνδιασμό απερίγραπτο, πολύχρωμη ανθοδέσμη από μυρίπνοα άνθη του Παραδείσου, όποιος θέλει να μάθει ας σπουδάσει στα «οστέα τα γεγυμνωμένα» εντός ενός κοιμητηρίου του».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, προς παρηγορία του ποικίλου ακροατηρίου, αφού στους Εκκλησιαζομένους υπήρχαν και πολλές γυναίκες, ο Θεοφιλέστατος μνημόνευσε το περιστατικό από το Αθωνικό Γεροντικό, που αναφέρεται στον παπα-Ματθαίο τον Αγιαννανίτη, που ασκήτευσε σ᾽ ένα μικρό δωμάτιο πλησίον του οστεοφυλακίου της Σκήτης.

Μια ημέρα ο παπα-Ματθαίος, αφού άκουσε θόρυβο στο οστεοφυλάκιο, ανοίγει την πόρτα και βλέπει πολλούς ωραίους νέους που μετέφεραν οστά. Στην απορία του γιατί συμβαίνει αυτό ένας από τους λαμπρούς νέους του εξήγησε: «εμείς είμεθα άγγελοι Θεού και πήραμε εντολή από την Παναγία να μεταφέρουμε εδώ τα οστά εκείνων των ανθρώπων, οι οποίοι έφερναν συνεχώς τον νου τους στο Άγιον Όρος και επιθυμούσαν να τελειώσουν εδώ τον δρόμο τους, αλλά δεν το κατώρθωσαν. Τοποθετούμε τα οστά τους, για ν᾽ αναστηθούν εδώ κατά την Δευτέρα Παρουσία. Και τ᾽ άλλα οστά, που μεταθέτουμε από εδώ έξω στον κόσμο, είναι εκείνων των μοναχών, που με το σώμα τους ήσαν εδώ, αλλά με το νου τους βρίσκονταν στον κόσμο, θέλοντας να έχουν σχέσεις με γονείς, συγγενείς και κοσμικούς. Γι᾽ αυτό θα αναστηθούν όχι στο Άγιον Όρος, αλλά στον κόσμο κατά την ημέρα της Κρίσεως».

Τέλος, μετέφερε τις ευχές και ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου της Κορίνθου κ. Διονυσίου, ευχόμενος στους Πιστούς ν᾽ έχουν οι πάντες τις ευχές των Αγιορειτών Πατέρων παλαιών και συγχρόνων.

Φωτογραφία: Μανώλης Ακουμιανάκης